

דף מושגים מס' 29 – חג שבועות.

189. "שלושת ימי ההגבלה" - כאשר עם ישראל עמד לפני קבלת התורה במדבר סיני, הקב"ה ציווה את העם להתכונן ולטהר את עצמם לפני קבלת התורה. כך שבמתן תורה כולם יהיו טהורים. הקב"ה ציווה שיתכוננו "היום ומחר" = יומיים, אך מוסיף יום ואומר "שלושת ימים". גם כיום אנחנו צריכים להתכונן בלבנו לקראת חג שבועות, ולחוש בכל שנה בחג שבועות כאילו אנו מקבלים את התורה מחדש, ובמיוחד בשלושת הימים לפני החג.
190. "חג שבועות" – קוראים לחג בשם זה, כי בחג זה מסיימים לספור שבעה שבועות ממוצאי חג ראשון של פסח, שהם 49 ימים. היום החמישים הוא חג שבועות.
191. "חג מתן תורה" - בני ישראל קיבלו את התורה (לפי אחת הדעות בגמרא, וספר התודעה מסביר כי זו דעת כולם בעמוד רס"ט) בז' סיוון ולא כפי שאנו חוגגים את חג מתן תורה ב' סיוון.
192. "סיום ימי האבלות על מות תלמידי רבי עקיבא" – לפי מנהג הספרדים, כל מנהגי האבלות מסתיימים בל"ג בעומר. אך לפי מנהג האשכנזים האבלות מסתיימת בשלושת ימי ההגבלה. (האבלות לפי האשכנזים מתחילה רק בראש חודש אייר, וגם אז יש ימים באמצע שלא מתאבלים בהם).
193. "מגילת רות" – נוהגים לקרוא את מגילת רות בתפילת שחרית, כי רות נכנסה לעם ישראל וקיבלה על עצמה את התורה (התגיירה) כמו שבני ישראל קיבלו בחג זה את התורה. את רוב דיני הגיור לומדים ממגילת רות.
194. "טעם עליון" ו"טעם תחתון" – קוראים בתורה בחג את עשרת הדברות מפרשת יתרו. ישנם שני מנהגים איך לקרוא את עשרת הדברות. "טעם עליון" – שבו כל דיבר הוא פסוק אחד, גם אם הוא קצר כמו "לא תרצח". ו"טעם תחתון" – בו מחלקים את עשרת הדברות לפי אורך פסוקים סביר, בלי קשר לחלוקה לדברות (כך בפסוק אחד מופיעים 3 דברות "לא תרצח, לא תנאף, לא תגזול". נוהגים לקרוא בשבועות לפי "טעם עליון").

